

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

langston hughes

ertelenmiş düş kurgusu

türkçesi: ergin koparan

Şiir Dizisi: 25
Varlık Yayınları, Sayı: 210
İlk basım: 1990

ISBN 975-434-048-6

VARLIK YAYINLARI A.Ş.
Cağaloğlu Yokuşu 40/2
34440 Cağaloğlu/İstanbul
Tel: 522 69 24

Dizgi ve ofset hazırlık: Varlık Yayınları
Baskı: Kurtiş Matbaası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

LANGSTON HUGHES

ERTELENMİŞ DÜŞ KURGUSU

CAZ ŞİİRLERİ

Türkçesi: Ergin Koparan

*** Varlık yayınları**

LANGSTON HUGHES: YAŞAMI - YAPITLARI

Amerika'nın ülke dışında en tanınmış karaderili ozanı olan Langston Hughes, 1 Şubat 1902'de Missouri eyaletinin Joplin kasabasında dünyaya geldi. Çocukluğunda bir süre Kansas'taki anneannesinin yanında kalan Hughes, ondan Amerikan karaderililerinin yakın tarihte yaşadıkları acıklı olayların tanıklıklarını dinledi. On dört yaşında Cleveland'a giden Hughes, liseden mezun olduğu yıl sınıf şairi seçildi. On sekiz yaşında Meksika'da öğretmenlik yapmaya başladı ve orada bir buçuk yıl çalıştı. 1921'de New York'a giderek Columbia Üniversitesi'ne girdi. Birinci sınıftan sonra babasıyla arası açıldığı için üniversiteden ayrılıp hayatını kazanmak zorunda kaldı. Şilelerde tayfalık yaparak Kanarya Adalarını, Azorları, Afrika'nın Batı kıyısını dolaştı. Yirmi iki yaşında Paris'e gitti. Montmartre'daki bir gece kulübünde kapıcılık, bir kabarede ahçı yamaklığı yaptı. İtalya'ya geçti. Parası bittiği için bir gemide çımacılık yaparak New York'a döndü. Daha sonra Washington'da bir otelde çalışırken, aynı otelde kalmakta olan ünlü şair Vachel Lindsay'e şiirlerini gösterince edebiyat çevrelerinde tanındı.

Hughes'un ilk şiiri 1921 yılında *Crisis* dergisinde yayınlandı. 1925 yılında *Opportunity* dergisinin açtığı yarışmayı *The Weary Blues* şiiriyle kazandı. Ertesi yıl yayınlanan ilk kitabına bu şiirin adını verdi. Aynı yıl kazandığı bursla girdiği Lincoln Üniversitesi'ni (Pennsylvania) 1929 yılında bitirdi.

1930 yılında *Not Without Laughter* (Kahkahasız Değil) romanıyla, Harmon Gold Ödülü'nü kazandı. 1935'te Guggenheim, 1940'ta Rosenwald, 1947'de Amerikan Sanat ve Edebiyat Akademisi kırsıları Hughes'a verildi. Lincoln Üniversitesi 1943'te Hughes'u Edebiyat Doktoru ünvanı ile onurlandırdı.

Hughes şiirin yanı sıra romanlar, hikâyeler, oyunlar ve çocuk kitapları yazmıştır. Hughes'un ayrıca, *Simple* (Safdil) adında bir kahramanın başından geçenleri anlattığı beş mizah kitabı, birer senaryo ve opera librettosu, biyografi, otobiyografi ve tarih kitapları da bulunmaktadır. Altı şiir ve düzyazı antolojisine imza atan Hughes, ayrıca Jacques Raumain, Nicholas Guillén, Federico Garcia Lorca ve Gabriela Mistral'den şiir çevirileri de yayınlamıştır.

Ertelenmiş Dilş Kurgusu, şairin 1951 yılında yayınladığı kitabıdır. Hughes'un, bu kitaptan sonra 1958 yılında *Seçme Şiirleri*, 1961'de *Ask Your Mama* (Anana Sor), öldüğü yıl olan 1967'de de son kitabı *The Panther and the Lash* (Parsla Kamçı) yayınlamıştır.

Ertelenmiş Dilş Kurgusu, adından da anlaşılacağı gibi karaderili düşünün, Amerika'nın gerçeğine çarparak parçalanmasının Harlem diliyle verilmesidir.

Ertelenmiş Dilş Kurgusu, Hughes'un dilimizde yayınlanan - antolojilerde Hughes'a ayrılan ve hiç de az olmayan yerleri hesaba katmazsak - beşinci kitabı. Ancak, bundan önceki kitapların dördü de şairin çeşitli şiirlerinden yapılmış birer seçki niteliğindedir. Bu kitapta ise, Türkçede ilk kez, Langston Hughes'un bir kitabı özgün biçimiyle ve bütünüyle yayınlanıyor.

Langston Hughes'un, dilimizde daha önce yayınlanmış dört kitabı şunlar:

1- *Memleket Özlemi*, Türkçesi: Necati Cumalı, Ataç Kitabevi, 1961 (25 şiir).

2 - *Şiirler*, Türkçesi: Talât Sait Halman, Yeditepe Yayınları, 1971 (Bu kitabın ilk bölümünde 9 çevirmenden 16 şiir, ikinci bölümünde ise Halman'ın Türkçeleştirdiği 76 şiir yer alıyor).

3- *Özgürlük Gibi Sözcükler*, Türkçesi: Özcan Özbilge, Kaynak Yayınları, 1985 (56 şiir).

4 - *Alabama'da Şafak*, Türkçesi: Ergin Koparan, Kavram Yayınları, 1985 (96 şiir).

Hughes'un şiiri ve dilimizde bu kadar çok tanınıp sevilmesi üzerine en güzel değerlendirmeyi Talât Sait Halman, yukarıda adı geçen kitabında 18 yıl önce yaptığı için, söz konusu yazının bir bölümünü aynen alarak bu kısa sunuşu bitirmek doğru olacak:

"Langston Hughes'un Amerikan şiiri içindeki yeri, birçok bakımlardan, Türkiye'de Orhan Veli - Melih Cevdet - Oktay Rifat kuşağını andırır. Memleketimizde tanınıp sevmeye başlaması da o kuşağın en popüler olduğu ve edebiyatımıza yepyeni bir tad getirdiği yıllara rastlar. Hughes, tıpkı Orhan Veli gibi, "sokaktaki adam"ın gündelik duygu ve kaygılarını çoğu zaman gülec ve kolay anlaşılır bir üslûpla seslendirmiştir. Orhan Veli'nin Süleyman Efendisi, Hughes'un *Simple* (Safdil) tipidir. Kanık nasıl İstanbul'un konuşma renk ve ritmlerini şiire mal ettiyse Hughes da New York'un zenci mahallesi olan Harlem'in sokak lehçesini alıp Amerikan şiirine kazandırmıştır.

Birinci Yeniler gibi serbest nazım, basit şekil ve sade dil ilkelerini benimseyen Hughes, yine tıpkı onlar gibi, nesnel görüşle yazdıklarında bile düşünceden çok duyguya yer vermiş, romantik ve hattâ santimental duyarlılığa bağlı kalmıştır."*

E.K.

(*) Talât Sait Halman, "Langston Hughes Hayatı ve Sanatı", *Şiirler*, Yeditepe Yayınları 1971.

ERTELENMİŞ BİR DÜŞ...

Amerika ne Güney Kutbu'dur, ne de Himalayalar. Ama ne çare, Amerika da "keşfedildi" oraşar gibi. Oysa insanlar yaşırdı Amerika'da uygarlıklarıyla, kültürleriyle. Sonra soluk benizliler geldi Avrupa'dan. Yerliler de onları "keşfedebilirlerdi" ya, gelenlerin barutları, tüfekleri vardı. Fıçıdan dökülen katran gibi yayıldılar anakaraya, her şeye yapışarak, her şeyi tutsak ederek. 1607'de Jamestown'a yerleşti "kâşifler", dağdan gelip bağdakini kovmaya. Bir yandan yerli halkı ortadan kaldırırken, bir yandan da gemiler dolusu köleler getirdiler Afrika'dan.

Bir tek müzikleriyle geldi köleler. Müzik aletleri bile alınmıştı ellerinden. Boruları, davulları zinhar yasaktı, müzik yoluyla nifak sokup da ayaklanmasınlar diye. Onlar da banço çaldılar, türkü söylediler. "Hüz-nü" söylediler daha doğrusu. New Orleans'ı mesken tuttu müzisyenleri. Fransa kokan New Orleans'ı.

Vieux Carré'yi mesken tuttun mu, ister Saint-Louis katedralinin önünde çal trompetini, ister Toulouse Caddesi'nde salın dur. Sen küçük müzikhollerde keyfince "Jam session" yaparken bakmışsın adın sarmış dünyayı önünde "King", "Count", "Duke" sanlarıyla, soluk benizlilerin sarayda doğmuş cedlerini kışkandırırçasına.

İşte nicedir karaderili denince caz, caz denince karaderili gelir ak-lâ. Cazla dansediyor evlenirken kilisede karalar, cenazede aynı kilisede benzer tempoyla ilahi söylüyor, trömpet çalıyor mezarı başında "cazçı kardeşinin", beyazlarla eşit haklar isterken de aynı melodi dillerde ve kızdı mı kafası "burn baby burn" derken de aynı ritimle salınıyor bedeni.

Afrika ormanlarından köhne gemilerle New Orleans limanına, Georgia yollarına taşınan bir düşünle yüklü *Ertelenmiş Düş Kurgusu*'ndaki dizeler. Pamuk tarlalarının, Mississippi mavnalarının sürekli ertelenen düşünle. Scott Fitzgerald Norman Mailer romanlarının içine işleyen, hiç bitmeyen renkli "Amerikan Düşü"ne koşut, belki de o düşün peşine takılmış, gerçekleştirilmesi ondan da güç bir düşün. Hep ertelenip durmuş bu siyah-beyaz düşün Langston Hughes eliyle yapılmış rengârenk bir kurgusu...

ERGİN KOPARAN

**Çevirmeni *Ertelenmiş Düş Kurgusu*'nu
caz dinleyerek çevirdi. Okurların da
caz dinleyerek okumalarını önerir.**

DÜŞ BUGİSİ

Günaydın, babalık!
Duydun mu
Ertelenmiş düşün
bugi-vugi cümbüşünü?

Kulak ver,
Duyacaksın ayaklarını
Durmadan yere vurduklarını...

*Mutlu bir vuruş mu
sence?*

İyice kulak ver,
Duydun mu,
İçten içe,
Hani...

Ne dedim ki ben?

Tabii,
Mutluyum!
Al, götür!

*Hey, pap!
Ri-bap!
Map!*

Y-e-e-e!

GEÇİT TÖRENİ

Yedi hanımefendi
ve on yedi beyefendi
oturmuş Geyik Kulübü Salonunda
bir geçit töreni tasarlıyor:
En önde beyaz giysileriyle
Koca Mareşal.
Peşinden Kadillaklar,
ileri gelenleri taşıyan.
Ve arkadan gelecek
bando ve trampetle
yayalar... yayalar...
yayalar...

Motosikletli polisler
beyaz,
onları izleyecek
izleyebilirse
göz alabildiğine:
kara
aman kolla.

Geçenler... geçenler...
geçenler...
öğleden geceye kadar...

*Hiç mi bilmezdim
bu kadar Zenci
olduğunu
dünyada,
sen?*

Hiç bilmezdim!

GEÇİT TÖRENİ!

Fırsat çıktı düzenlemeye

GEÇİT TÖRENİ!

Görsün dünya

GEÇİT TÖRENİ!

hey günler görmüş kara yazım!

ÇOCUK ŞARKISI

Küçücük bir çocukken
"önüm arkam sobe" oynardık
ya da ona benzer bir şey.
Şimdi, şu haşarılar bir bak, Tanrım!

*İsteyemem
beyaz çocukların
olmak istediklerini.
Biliyorum hiçbir zaman
Başkan olamayacağım.*

İki bin çocuk var
hiç yoksa şu sitede.

*Yürekten yaralar beni
beyaz çocukların
umursamadıkları:
Biliriz herkesin
eşit olmadığını.*

Bazısı öyle kötü ki:
Biri bir şut çekti, indirdi aşağı
canımı ve kavanozuyla gümüş balığımı.

*Tınmayız bile
beyazlar için yazılan
mavalları:
Özgürlük ve Eşitlik –
Hıh! Herkese mi?*

*Aap-pap-e-de!
Ski! Dodıl-di-da!
Bi-bap!*

Hava cıva!

Di-dap!

KIZKARDEŞ

Bu küçük zenci evli, bir de çocuğu var.
Peki ne dolanıp duruyor, Marie'nin etrafında?
Marie benim kızkardeşim, karım değil.
Peki ne dolanıp duruyor Marie'nin etrafında?
Neden şu kız bulmaz kendine
anlamam, şöyle düzgün bir adam?

*Hiç aklına gelir mi evlat,
koşturur kopuklarla Marie,
biraz para görsün diye eli.*

Temiz adamlarda olmaz mı papel?
Ne yazık olmaz çoğu kez!

Neyse de evli olmasaydı bari.

*Hiç aklına gelir mi evlat, yapar
bir kadın yapabileceğinin en iyisini.*

Kapanış yorumu

Erkek de öyle.

TERCİH

Altı, sekiz, on yaş büyük
kadınlardan hoşlanırım.
Gönül eğlendirmem genç kızlarla.
Genç kız der,
 *Babalık şunu al, bunu al bana,
 Şuyum yok, buyum yok, alsana.*
Ama yaşlı kadın der,
 *Tatlım, ne istiyorsun?
 Bu akşam çektim paramı,
 al hepsi senin olsun,*
İşte bunun için severim,
bana değer veren yaşlı kadınları:
Konuşurken seninle,
hiç demezler *Versene!*

GEREKLİLİK

Ne çalışması?

Çalışmam gerekmez benim.

Hiçbir şey yapmam gerekmez

yemek, içmek, kara kalmak ve ölmekten başka

Şu eski püskü oda

öyle küçük ki, kedi beslesem

tüyle doluyor ağızım '

ve öyle yaşlı ki ev sahibem

Çarşamba pazarına dönmüş suratı,

Allahı var, istese iki kat artırır kirayı.

İşte bu yüzden dank ediyor kafama

bir işe *girmem* gerektiği.

SORU

Hanımefendi, *Yapabilir misin*, dedi,
diğer erkeğimin yapamadığını:

Yani

sevebilir misin babalık

bir yandan karnımı doyururken?

Kapanış

Di-dap!

KAFADAR

Bu çocuk benim arkadaşım
yine de göremiyorum
onu fazlaca.
On iki papele kentte çalışıyor.
Getirip veriyor onu annesine.
İki neyine yetmez, diyor annesi,
berbere, üste başa,
paltoya, ayakkabıya,
ne istersen almaya.

PARALI GRAMOFONUN AŞK ŞARKISI

Alıp
Harlem gecesini
Boynuna dolayayım.
Neon ışıklarını alıp
Başına taç yapayım.
Otobüslerini Lenox bulvarının,
Taksilerini, metrolarını alayım,
Katayım seslerini
Aşk şarkılarının ahengine.
Yüreğinin atışından Harlem'in,
Bateri sesi yapayım.
Kaydedip plağa çalayım.
Dansedelim seninle bütün gün,
Bu sesi dinlerken.
Dansedelim, tatlı, kara Harlem kızı.

ÜLTİMATOM

Nasıl sırtını dönersin bebeğim,
her hafta trink diye
öderken faturalarını?

Başka birini bulduysan
saklama
bak keserim kiranı ödemeyi.
Şart olsun
zırnık koklatmam.

UYARI

Babalık
aman köpeğin
tasma takmasın sana!

KIMILDANIŞ

Umurumda değil
Alabama
Memleketim bile olsa.

NEW YORKLULAR

Burada doğdum,
dedi adam, gerçekten,
Tanrının şu göğü altında.

*Ben burada doğmadım, dedi kadın,
Geldim buraya, ne yapayım?
Geldiğim yerde
insanlar deli gibi çalışır
hayat boyu
ölene dek,
paylarına düşmez bir şey
ne burda ne öbür dünyada.
Ondan geldim buraya.
Peki ne geçti elime?
Sen!*

Kadın araladı
dudaklarını karanlıkta:
Parladı o bildik kıvılcım?

HAYRET

Alacakaranlığın maviliği.
Yanmamış henüz ışıklar.
Hey bak!
Şimdi yandılar!

RAHAT BUGİ

Bas çalışıyor
Şu sürekli vuruş
Gidiyor gidiyor gidiyor
Sanki geçit resminde.

Bas çalışıyor
Şu rahat salınış
Sallanıyor ruhumda
Keyfimce.

Kısa, hızlı çalışmalar, süsüşlar.

Hey, cancağızım, anacığım!
Duyuyor musun ne dediğimi?
Salınıyor rahatça
Sanki döşeğinde!

SİNEMALAR

Roosevelt, Renaissance, Gem, Alhambra:
Hep yanlış yerlerde gülüyor Harlem

timsah gözyaşlarına
timsah sanatının,
timsah olduğunu
yürekten bildiğin.

(Hollywood
bana gülüyor,
karaya,
ben de gülüyorum
dönüp arkama.)

SÖYLE

Neden *benim* yalnızlığım olsun,
Neden *benim* şarkımmış,
Neden *benim* olsun ki o düşler,
ertelenmiş,
gereksiz yere
uzatılmış

FİLM DEĞİL

At pislikleri yağdırdılar üstüne yollarda,
oy kullanmak istedi diye,
zincirle vurdular başına,
sürünerek döndü evine
bekleyip geceyarısını
geçti Dixie hattını.
Şimdi yaşıyor
kaldırımında 133. caddenin.

Washington'da durmadı,
Baltimore'da da,
Ne de yol üstünde Newark'da.
Başında altı yumru,
şükür kurtardı canını.
Ku Klux Klan da yor,
133. caddede.

MERAK BARI

★

★ ★

★

DİLEK KUYUSU

★

★ ★

★

MONTEREY

★

★ ★

★

MİNTON'UN YERİ

(Thelonious'un antik sunağı)

★

★ ★

★

MANDALAY

pabuçlu, yalınayak

herkesin oynadığı yer

★

★ ★

★

UFAĞIN YERİ

★

★ ★

★

CASBAH

★

★ ★

★

SHALIMAR

★

★ ★

★

Aynalı atlı karınca

kırılan bir camın

ilk ışıklarla

ri-bap sesine

sıvandığı yerde

★

★ ★

★

SAYILAR

Tek papel bile kazansam
yatıracağım her kuruşunu
darda kalırsam diye hesabıma.

Tek kuruşluk bile
oynamam artık.

(tabii belki
denerim şansımı *biraz*
kira parasıyla.)

NE? YİNE Mİ!

Galiba bizim hanım
hamile yine!

Kader kendince
bir üçkâğıt bulmuş
sağlamak için nüfus artışını!

Sokak lambasına karşı yorum

Sen buna kader mi diyorsun?

Kapanış

Di-dedil-di!

Di-dap!

BELGİ

Soğukkanlıyım
Ve caz severim.
Bundandır sağ kalabilmem.

Belğim şu,
Yaşayarak öğrendiğim:
Sev ve karşılığında
Sevil.

ÖLDÜ ŞURACIKTA

Bazen
bir cenaze alayı
geçip giden,
taşır eve
sakin bir cazcı ihtiyarı.

Cenaze arabası ve çiçekl̄er
güvencesidir
asla yeni bir doz
almayacağının.

İnanması güç
ama öldü şuracıkta,
sızıp kalmayacak artık
bir köşebaşında.

Kâğıt oynarken ortağımdı
artık öldü.

Canları, derdi hep,
Yaşamaya bak!

Züppeler, onu
hiç mi hiç sevmeyen,
toprağa veriyorlar şimdi.
Şöyle ya da böyle
hiçbir şeyin farketmediği yere.

DURUM

Devirince üç dubleyi
üstüste
korktum çıkıp dolaşmaya
cepte parayla.

ÖĞÜT

Ahbap, bak sözüm sana,
doğmak zordur
ölmek de bayağı,
öyleyse
bir sevgi bulmaya bak kendine
ikisinin arasında.

DANSÇI

Geçmişinde iki, üç şey
yıkıtu onu
daha yeteneksiz
nice insanı yıkmazken.

Bir kere
kafası çalışmazdı pek.
Ne aşkıta başarılıydı,
ne para kazanmaktá.
Onun için tep yaptı,
bugi
send
jitter
ta ki arkadaşları,
Hey baksanıza
şu oğlana!
Vay be!

diyene kadar.
Ama beceriksizdi aşkıta,
terketti kızlar.
(Beğenmezlerse billahi giderler)
Akıl olmadan çalışırsa sade ayaklar,
ne olur ki eninde sonunda?
Varabildi mi bir yere? Yoo!

Büyük bir dansçı bile
sırtlayamaz tek başına
gösteriyi.

YEŞİL BELLEK

Ne güzeldi savaş günleri:
paraların geldiği,
kanların akıp gittiği.

Ama
çok uzaklardaydı
kan.

El altındaydı para.

ŞARAP

Şarapçıda oturmak
Şaraptan kafayı bulmak
Beklemek devirelim günü diye.
Sonra şarapçıda oturmak
Şaraptan kafayı bulmak
Yarın...
Öff, be!

YARDIM

Yüreğim parçalanıyor
Polonyalılara ve Yunanlılara
denizin ötesine yardım için,
çünkü ben de yardıma muhtaçtım
bir kere 1933'te.

Bilirim ne demek olduğunu yardımın.
İki yıl bekledim işsizlik yardımı bağlansın diye.
Çıkamazdım namlunun içinden,
gelmeseydi sonu savaşın.
Şimdi tekrar giriyorum neredeyse içine.

Doğruyu söylemek gerekirse,
şu beyaz adamlar
yapacaklarsa yeni bir savaş
hatta iki
gitmeyeceğim onları durdurmaya.

Ya siz?

EVSAHİBİ BALADI

Ev sahibi, ev sahibi,
Evin damı akıyor
Hani söylemiştim ya
Geçen hafta.

Ev sahibi, ev sahibi,
Merdivenler dökülüyor.
İnip çıkarken düşmemek için
Cambazlık gerekiyor.
On dolar borçum mu var size?
On dolar daha vereceğim ha?
Peki, onarırsanız evi bir güzel,
Artırırım kirayı on dolar.

Ne? Tahliye kararı mı alacaksın?
Kaloriferi de keseceksin.
Eşyalarımı tutup sokağa
Atacaksın öyle mi?

Eh, yüksekten atıyorsun, güvenle.
Konuş, konuş da içini dök.
Konuşacak halin kalmayacak,
Yiyince yumruğu gözüne.

Polis! Polis!
Koşun tutun şu adamı.
Devleti yıkıyor.
Özel mülkiyete el koyuyor.

Bekçi düdüğü!
Devriye sireni!
Gözaltı.

Nezarethane.
Tecrit hücresi.
Gazetede başlıklar.

EVSAHİBİNİ TEHDİT

* * *

KİRACI KEFALETİ ÖDEMEDİ

* * *

YARGIÇ ZENCİYİ 90 GÜNE MAHKÛM ETTİ

SOKAK MİTİNGİ

Merdiven, bayrak, ses yükseltici,
portakal sandığının üstünde
köşebaşı söylevi.
Tutuşur konuşmacı
bakarken yüzlere.
Aşağı atlar sözleri
yer alır
dinleyicilerin yanında.

YANSITMA

Savoy, adım attığı gün
Yedinci Caddeye
ve başladığında caz eşliğinde
Renaissance'la dansetmeye,
Abyssinia Baptist Kilisesi'nin
koca kollarını
St. James Presbyterian'ın omzuna attığı gün
ve 409 Edgecombe
durduğunda 12 Batı 133. caddeyi öpmek için.
O gün
Sevgili İsa!
Manhattan Adası,
Inez ve Timme'nin çaldığı
bir Dizzy Gillespie uyarlaması gibi
kıvrılıp büküldüğünde.
O gün Tanrım,
Sammy Davis ve Marian Anderson
bir düet söyleyecek,
Jackie Mabley eşlik edecek
Paul Robeson'a
ve Yüce Tanrı yürekten diyecek,
Barış!
Gerçekten
çok güzel!

TADI KAÇMIŞ 70'LİK

Küçük harcanmış çocuklar sakallarıyla
ri-bap bi-bap map stop

Küçük harcanmış çocuklar korkularıyla
kendinden geçmiş, itekliyor müsvette yıllarını
tadı kaçmış 70'liklere, tatsız bira şişelerine
ve birden dönüşüyor
parlak Akdeniz şarapları
zengin ve ilginç
yaldız fitilli ipek bornozlara
ve Heilbroner, Crawford,
düşlenmeyen Lewis bileşimi
gümüş iplikten, elmas yazılar
içindeki markalarla
Howard paltolara.

Küçük harcanmış çocuklar bereleriyle
up pap-a-di
sırtına biniyorlar fantastik günlerin
ul-ye-ku
ve bütün oyunları çok seviyorlar.

YARIN

Yarın belki
bin yıl ötede.

İKİ ONLUK VE BİR BEŞLİK ATIN

diyor şu
sigara makinesi.

Diğerleri yirmibeşlik istiyor doğrudan.

Beklesin
Bazı şafaklar.

DOLGUN

Kara şöhretlerin
kucağına
düşüyor beyaz kızlar,
ölüm telleriyle
daha da ürpertici
yüksek gerilim duvarının
yanına dikili ağaçtan
düşüveren ham erikler gibi.

YAŞA VE YAŞAT

Belki inanmazsınız
ama gece insanları
yılanı bile
şans tanır.

ÖLÇÜ

Esrar...
Bir sarma...
Bir fırt...
Ot...

BAR

Şu viski bozacak yumurtayı.
 yok canım!
 Olsa olsa yumurta
 bozar viskiyi.
Nasıl bilmezsın!

CAFE, SABAHA KARŞI 3'TE

Ahlak zabıtasının dedektifleri
yorgun, acımasız gözlerle
izliyorlar eşcinselleri.

Yozlar
diyor kimileri.

Ama Tanrı, Doğa
ya da her kimse
öyle yaratmış onları.

Kadın polis mi, sevici mi
oradaki?

Nerdeki?

AYYAŞ

Sesler kalınlaşır
yükseldikçe şarkı
uzayıp gittikçe zaman, gün boyu
unutmaya çalışmakta
günün tadını hatırlamayı.

SOKAK ŞARKISI

Ahbap, sürteceksen sokakta
haydi git sürtük ol hemen.
Tek, yakalamasın annen seni
Geceleyin sürterken.

125. CADDE

Çikolata gibi bir yüz
fındık ve şeker dolu.

Fener gibi bir yüz
ortasına mum dikili.

Kavun dilimi gibi bir yüz
sırıtan ağzi kulaklarında.

DALIŞ

Lenox Bulvarı
gündüzleri
seğirtiyor Parka doğru dalmaya
ama bir indi mi gece
hızlanıyor...
hızlanıyor...

UYARI: GENİŞLETİLMİŞ

Köpeğin tasma takmasın sana!
Sen tasmala köpeğini
Öyle olması gerek!
Aman köpek tasma takmasın sana!
Cimrilik yaparsın arkadaşlarına,
Terslik, külhanbeylik,
Ama köpek yüzüne söyler
Saçmaladın şimdi diye.
Şu küçük itler,
Çarpık, çurpuk, kötü görünürler
Oysa çok insandan fazla
Akıl sahibidirler.
Sokak iti, soylu hav hav, av köpeği
Aman köpek tasma takmasın sana!

İYİMSER

Su yolunda
çabalarken oğlanlar
tanışabilmek için kızlarla
iki taş arasında

dışında su yolunun
oğlanlarla belki
tanışacak kızlar
titrerken heyecanla
yükselecek su yolundan
ikisi de:
Ama görecektir
göz gerek.

CAZ FASLI

Geceyarısı

kefaletle bırakıldık da

pap-e-de

nezarete

atıldıktan sonra

up-pap-e-de

bir hayalperestin

kuyruğuna tuz serpmekten

pap-e-de

Bİ-BAP ÇOCUKLARI

Dileniyorlar
Medine dilencileri gibi
altı plakları olsun diye
Decca'dan.

AYAKTAKIMI

Küçük dışlanmış çocuklar
içlerinde korku,
çileden çıkmış,
anımsıyorlar müsvette yıllarını.

Pap-e-de!

İNGİLİZCE DERSİ

Öğretim görevlisi:

Evde, dedi,

bir deneme yazın.

Kendinizden söz edin

Ki doğru olsun yazdığınız.

Basit mi acaba bu kadar?

Yaşım yirmi iki, tenim renkli, Winston-Salem'de doğdum.

Orada başladım okula, sonra Dunham, sonra burası,

Harlem'in üstünde şu tepedeki fakülte.

Benim, sınıfın tek renkli öğrencisi.

Tepeden iner yol Harlem'e doğru,

Parkın içinden, sonra geçerim St. Nicholas'ı,

Sekizinci Bulvar, Yedinci ve gelirim

Harlem YMCA şubesine, binerim asansöre,

Çıkıp odama otururum ve yazarım şunları:

Kolay değil sizin ve benim için neyin doğru olduğunu anlamak.

Henüz yirmi ikimdeyim ama sanırım duyumsuyorum,

Görüyorum ve işitiyorum kendimi. İkimiz, siz ve ben

konuşuyoruz bu sayfada.

(New York'u da işitiyorum) Kim miyim ben?

Evet, yemeyi, uyumayı, içmeyi ve âşık olmayı severim.
Severim çalışmayı, okumayı, öğrenmeyi ve hayatı anlamayı.
Pipoyu severim Noel armağanlarından
ya da plağı-Bessie, bap veya Bach.
Sanırım renkli olmak engellemez
başka ırktan arkadaşlarla aynı şeyleri sevmeyi.
Öyleyse yazdığım sayfa renkli mi olmalı?
Yazan bensem, beyaz olamaz.
Ama hocam
sizden de bir şeyler olacak o sayfada.
Siz beyazsınız
Yine de benim parçamsınız, ben de sizin.
İşte, Amerikalı dediğin zaten bu.
İstemezsiniz belki bazen parçam olmayı.
Çoğu ben de istemem sizin parçanız olmayı.
Ama öyleyiz, gerçek bu!
Ben sizden öğrenirken,
umarım öğrenirsiniz siz de benden bir şeyler.
daha yaşlı, daha beyaz
belki daha özgür olsanız da benden.

İşte İngilizce ödevim.

RÖNESANS GAZİNOSUNDA KOLEJ BALOSU

Altın kız
altın tuvaleti içinde
müzikli gecede
Harlem kentinde
uzun ve kara
filinta gibi ve akıllı
kolejli zeki çocuk
göz göze
sarıyor müzik
çepeçevre ikisini
tatlı büyüsüyle
dans ritminin
onlar şimdi
yüreği tüm koca kentin
altın ve kara.

AŞAĞIDAKİNDEN YUKARDAKİNE

Nasıl unutursun beni?

Ama unutuyorsun işte!

Yukarıya götüreceğini söylemiştin, beni
kendinle birlikte –

Şimdi Kadillak'ında geziyorsun
unuttun kara olduğunu çoktan.

Nasıl unutursun beni

Ben, aslında senken?

Ama unutuyorsun

Nasıl unuttursun beni,

öyle ahbap?

Nasıl aşağılarsın

beni böyle?

Başbelası muamelesi yapıyorsun.

Yok sayıyorsun, oysa ben besliyorum seni.

Nasıl unutursun beni.

Ama unutuyorsun işte.

BUGİ: GECEYARISI 1'de

İyi geceler, babalık
Biliyorum duydun
bugi-vugi cümbüşünü
Ertelenmiş düşün
Titretirken tizi
Çoğaltırken bası
Geceyarısı tınısına
Tellerden yükselen.

YUKARDAKİNDEN AŞAĞIDAKİNE

Allah bilir ya,
Bizim de sorunlarımız var –
Sorunun biri sensin:
Çok bağırarak konuşuyorsun,
Çok fazla lanetliyorsun,
Çok kara görünüyorsun,
varamazsın böyle bir yere
ve görünüşe bakılırsa
umurunda bile görünmüyor bazen
Çocuklarını okula yollayışın
düşük çorapla
(uymaz ahlaki kültüre)
Kilisede bağırp çağırman
(uymaz St.Philips'e)
ve kapı eşiklerine yayılıp oturman
sanki Güney'de tarlaya çöker gibi
(409. caddede olmaz)

Soytarılık ediyorsun
yani beni
rezil ediyorsun
ben ki yüceltmeye çalışıyorum ırkımı,
seni.
Yani görüyorsun ya
bizim de sorunlarımız var.
Sorun seninle.

HANIMEFENDİNİN BUGİSİ

Görüyor musun
Şu şık giyimli hanımı?
Kafasında yok
belli bugi-vugi.

Ama bir dinlese
Kalıbımı basarım
yükseirken havaya ses tizden
şıpır şıpır dökülür yaşlar gözlerimden.

Bi-Bah!

ELVEDA

Elveda
şarkıdaki gibi
ve senin gidişindeki
ama sanki
bilmediğim bir dil gibi usumda
kördüm belki
göremedim
ve bilemedim
giderken veda ettiğini,
elveda.

ERTELENMİŞ

*Bu yıl, ne dersin bitirebilir miyim okulu?
İki yıl kaybım var şimdiden.
Yedi yaşındayken altı ay uzak kaldım okuldan.
On birimde bir yıl.
Tekrar yazıldım gelince kuzeye.
Yirmisinde liseye gelmek biraz geç.
Ama bitirebilirim belki bu yıl.*

*Belki alabilirim şu beyaz emaye sobayı
ilk âşık olduğumuzda düşlediğim
on sekiz yıl önce.
Biliyorsun ama,
pansiyonda kalışımız filan,
sonra çocuklar,
salaş dairemiz.
Kızım evlendi şimdi,
oğlum iyice büyüdü,
okulu bıraktı işe girmek için
ve yine soba yok
taşındığımız evde.
Belki alabilirim şu beyaz emaye sobayı!*

*Hep Fransızca öğrenmek istedim.
Bir anlamı yok,
Hiç gitmeyeceğim Fransa'ya.*

*Fransızca kursları var akşamları.
Beş dedin mi çıkabildiğim
Bir işe girdim sonunda.
Zaman var yıkanıp giyinmek için,
yani, s'il vous plait, Fransızca öğreneceğim!*

Bir gün,
iki takım elbise birden
alacağım aynı anda!

*Tüm istediğim
bir şişe cin daha!*

Tüm istediğim
eşya taksidinin bitmesi.

*Tüm istediğim bir hanım
benden yana, bana karşı değil.
Söyle bebeğim, aklın kesiyor mu?*

Cennet, cennet benim evim!
Geride bırakıp şu dünyayı
ayak basınca ihtişama
benim de bir tahtım olacak!

Memur olmak istiyorum.

Televizyon istiyorum.

*Biliyor musun,
bu yaşa geldim
doğru dürüst bir radyom olmadı.
Bach'ı tanımak isterdim.*

*Ertelenmiş
bir düşün
kurgusu.*

Dostum, duyuyor musun?

İSTEK

25 dolarla
bozuk para ver bana.
Gidiyorum,
sabahın ve akşamın .
beni rahatsız etmeyeceği yere.

YAZIK

Büyüksen yeterince
ve yeterince akıllı
ödüllendirir hükümet seni belki.
Ama halk unutacaktır
Bayramlar dışında.

Lincoln adı verilmiş Harlem'de bir sinemaya.
Hiçbir şey yok John Brown'ın anısına.
Beyazlar hatırlamıyor da
karalar çok mu hatırlıyor sanki.

Hayatta değilsen ve didinip durmuyorsan
Yazık olmuş sana!

İKİNCİ DÜNYA SAVAŞI

Ne güzeldi savaş zamanı!
Oh, ne güzel!
Ne güzeldi savaş zamanı!
Aman ne güzel!
Çok eğlendik savaş zamanı!
Sona erdi yazık!
Ne güzeldi savaş zamanı!
Aman, ne eğlendik!

Yankı:
Acaba
Ölen
Oldu mu?

GİZEM

On üçüne erişmişse bir çocuk
henüz görmeden İsa'yı,
kalkmamalı gece gündüz
kilise sırasından.

İsa, ruhumun sevdiceği!

Meryem, Tanrının annesi!

Yaslayayım başımı göğsüne!

Amen! Halleluya!

*Salın hafifçe, tatlı tahtirevan,
Geliyorsun götürmek için beni evime.*

Pazar sabahı yükseldiğinde müzik
kimsenin kökenini bilmediği,
gizem kadar eski,
inançtan bile eski
asıl ve hayret verici,
gereksinim kadar yitik.

*Eli, eli!
Te deum!
İsa!*

Peder, Piskopos, Hoca,
Papa, karaderili Haham
doğduğu günkü kadar kara,
gönüllü vaiz, ilahiyat doktoru.

*Gizem
ve karalık
ve şarkı
ve ben.*

BİR DİLİM VAAZ

Yalnızlıkları içinde haykırdığında muhabbet tellalları,
Yüce Tanrım!

Son nefeslerinde der fahişeler,
Yüce Tanrım!
Tanrım!
Ah, Tanrım!

Tanrım
Sen büyüksün!

METHİYE

Eğer bir piyanom olsaydı,
eğer bir orgum olsaydı,
eğer bir davulum olsaydı,
nasıl şükrederdim Tanrıma!

Ama ne piyano gerek
ne org
ne davul
şükretmek için Tanrıma!

GEÇİP GİDEN

Güneşli Pazar ikindileri yazın Harlem'de
hava bitmez tükenmez bir top oyunudur
ve anneanne dinleyemezken ilahileri
Tanrının Azizlerinden
radyodaki parazitler yüzünder,
güneşli pazar ikindileri
çocuklar yepyeni görünürken,
fazla temiz hep öyle kalmak için
ve Harlem giymişken
yıkılmış-ütülenmiş-paklanmış-cicilerini,
köşeyi dönüp de
kent merkezine taşınanlar
özler seni,
o acı düşün Harlem'ini,
gerçekleşmiş olsa da
düşleri.

KARABASAN BUGİ'Sİ

Bir düş gördüm,
bir milyon yüz
benim gibi kara.

Bir karabasan:

Dönüştü tüm yüzler

ışık hızıyla

ölü beyazına.

Bugi-vugi,

Yuvarlanan bir bas,

Oynak bir tiz,

telden yükselen. .

PAZAR DANS ORKESTRASI

Canım dansetmek istiyor yavrum,
ta gün batana dek.

Çok merak ediyorum
güneş nerede doğacak
üstüme pazartesi sabahı?

Canım dansetmek istiyor yavrum.
Gel haydi dansedelim!

KAYIP

Belki bir askerdi.

Ama asker gibi yürümüyor.

Güçbela sürüyor ayaklarını.

Yıllar yapmış yapacağını.

Oğul! Oğul!

CENAZEYE GECE TÖRENİ HARLEM'DE

Cenazeye gece töreni,
Harlem'de.

*Nereden bulmuşlar
Şu iki lüks arabayı.*

Sigortacı ödemez hayatta,
Önceki gün bitmişti sigortası.

Bulmuşlar yine de cilalı bir tabut
Koymak için gövdesini.

Cenazeye gece töreni,
Harlem'de.

*Kim ola ki gönderen
Güzel çiçeklerden şu çelengi.*

O çiçekleri gönderen
Yoksul oğlanın dostları.

Onlar da çiçek ister
Erdiklerinde son demlerine.

Cenazeye gece töreni,
Harlem'de.

*Kim duasını etti
Kara çocuğu gönderirken mezara.*

Yaşlı vaiz okudu duasını
Oğlanı gönderirken öteye
Beş dolar tuttu vaaz
Kız arkadaşına düşer ödemesi.

Cenazeye gece töreni,
Harlem'de.

Her şey olup bitince
Kapanınca yüzüne kapak
bitince çalması orgun
okununca son dua
altı ıskatçı
taşıdı onu mezara
Lenox Bulvarından aşağı
Hızlandı o uzun siyah cenaze aracı.

Parıldadı köşedeki
sokak lambası
bir damla gözyaşı gibi.

Bir tanesiydi, bir tanesiydi onların,
Çiçek getiren dostlarının
Vaizin parasını ödeyen kızın
Hepsinin gözyaşlarıydı

Görkemli yapan cenazesini
o zavallı çocuğun..

Cenazeye gece töreni,
Harlem'de.

GÜN DOĞARKEN BLUES

Yeltenemem sabahtan düşünmeye başlamaya.

Yeltenemem sabahtan düşünmeye başlamaya.

Eğer düşünürsem yatakta,

Çatlatır kafamı o düşünceler.

Onun için yeltenemem sabahtan düşünmeye başlamaya.

Yeltenemem sabahtan hatırlamaya.

Yeltenemem sabahtan hatırlamaya.

Önceden aklıma getirirsem günü,

Hiç kalkamam sonra yataktan

Onun için yeltenemem sabahtan hatırlamaya.

BEŞ KURUŞ

Yavrum, zor zahmet çıkılır bu merdiven.

Nine, beş kuruş versene.

Ertelenmiş düş kurgusu:

*Nine'de ses yok,
sanki duvar.*

Yavrum, ninenin beş parası yok.

*Bilmeliydim bunu çoktan
Böyle olur zaten her zaman.*

TARTIŞMA

Beyaz haklı,
Sarı tatlı
Kara uzak durmalı.

Sen de mi böyle düşünüyorsun ahbap?

Evet, aynen öyle!

*Öyleyse budalanın tekisin
İflah olmazsın ne yapsan.
Kara iyidir!
Tanrı biliyor ya,
O, benim işte!*

KOMŞU

Evde
oturur verandada
seyreder batan güneşi.
Harlem'de
işten çıkınca
oturur barda önünde bir birayla.
Uzun gözüdür boyundan,
genç durur yaşından.
Daha da kara görünür,
olduğundan da akıllı.

*Akıllı değil,
Aptal şu adam.*

Yok, yok değil.
İyi bir adam,
çok konuşması kusuru.
Aslında büyük adam.
Ama başladı mı içmeye
Su gibi içer.

*Bazen
İçmez ama.*

Doğru
yalnızca
bırakır bardağı
masanın üstüne
kısa bir süre

GECE ŞARKISI

Kapı girişinde dikilen kadın
Üç beş kuruş kazanmak için
Gelsene yavrum
Duymadın mı sevgilim.

Kızkardeşi olaydım birinin
Kalacak bir yer göster, derdim
Kimsenin kızkardeşi değilim.
Yapayalnız, bir zavallı koyunum.

Mary... Mary... Mary
-nin küçük bir kuzusu vardı.
Umarım Mary'nin küçük kuzusu
Benzemez bana.

AKORT

Gölgeli yüzler
Gölgeli gecede
Erken ağaran tanla
Parlıyor caz temposunda.

GERÇEK

Kartal var beş sentin üstünde,
Yirmibeşlikte de var kartal.
Ama kartal falan yok
On sentin üstünde.

JOE LOUIS

Taptılar Joe'ya.
Saçlarına ak düşmüş
bir öğretmen dedi:

*Joe akıllıydı, bilecek kadar
Tanrı olduğunu.
Farkında değildir de çoğu Tanrı.*

"Falan diyorlar"... "Fılan diyorlar"... "Neler diyorlar"
Ama dedikodulardaki
"Diyorlar"dan
bir şey geçmiyor
Joe'nun eline.

METRONUN KALABALIK SAATİ

İç içe
soluklar ve kokular
öylesine yan yana
iç içe
kara ve beyaz
öylesine sıkışık
yer kalmamış korkuya.

KARDEŞLER

Akrabayız biz: senle ben.
Sen Batı Hint Adaları'ndan
ben Kentucky'den.

Aynı soydanız: senle ben.
Sen Afrika'dan
Ben A.B.D.'den.

Kardeşiz, senle ben.

KEZA

Yahudiler,

Bakkaliye
Giysiler
Meyveler
Saatler
Elmas yüzükler
THE DAILY NEWS

Yahudiler hep satarlar.
Yom Kippur günü asla!
Dükkânlar her yanında Harlem'in,
indirir kepenklerini o gece.

Kimileri pahalılığı Yahudilerden biliyor.
(Kimileri çok şeyi Yahudilerden biliyor)
Ama dönüp cevap vermezler Harlem'de,
Yalnızca omuz silkerler belki.

"Ne gereği var?"

Ne gereği var
Harlem'de?
Ne gereği var?
Harlem ne ki
gerek ne ki
Harlem'de
Kuru bir kemik
yalamak ne ki!

Hey!
Bebe-ri-bap!
Map!
An e bi-bap kik!

Düşünüyorum da bazen
Keşke duysaydı Yahudiler
Ertelenmiş düşün
Müziğini.

KIYMIK

Ucuz ufak ritmler
ucuz bir ufak nağme
öyle tehkilelidir ki bazen
tıpkı ay kıymıkları gibi.
Ucuz ufak bir nağme,
ucuz ufak ritmlerden,
gırtlaklar
adamı bazen.

UMUT

Doğruldu adam ölüm döşeğinde
ve balık istedi.
Karısı bakıp düş kitabına,
çalmaya başladı.

DÜŞ BUGİSİ: ÇEŞİTLEMELER

Tıngırdayan tiz,
Yuvarlanan bas.
Gündüz gibi dişler,
Gece gibi bir yüz.
Kocaman ellerde
Upuzun parmaklar.
Döndürüyor pedalları
46 numara ayaklar.
Gözleri, gizliyor gibi
Bir acıyı.
Birkaç dakikayla kaçırmış
Özgürlük Trenini!

HARLEM

Ne olur ertelenmiş bir düşe?

Kurur mu,
Güneşe asılmış üzüm gibi?
Yoksa iltihaplanır da
Bir yara gibi işler mi?
Kokar mı bozulmuş et gibi?
Acaba şekerlenir mi
Şerbetli bir tatlı gibi?

Belki bel verir,
Ağır bir yük gibi.

Yoksa gün gelir ansızın patlar mı?

GÜNAYDIN

Günaydın, babalık!
Burada doğdum, dedi,
izledim Harlem'in büyüdüğünü
kara hemşehrilerin yayıldığını
ırmaktan ırmağa
geçip ortasından Manhattan'ın
çıkıp Penn istasyonundan
gerdiklerini ulusun kara çadırını,
uçaklarla Porto Rico'dan
ve tıkabasa gemilerle karakafalılar
Küba, Haiti, Jamayka'dan,
otobüslerde New York plakalı
Georgia, Florida, Louisiana'dan
Harlem'e, Brooklyn'e
ama en çok Harlem'e,
Manhattan'ı yarıp geçen tozlu kuşak,
seyredip durdum kapkara geldiklerini
şaşıran
faltaşı gözlerle
düş kuran
çıktıklarını Penn istasyonundan,
ama trenler tehirli.
Açık kapılar.
Her kapıda
yine de inik bariyerler.

*Ne olur
ertelenmiş bir düşe?*

Babalık, duymadın mı?

TIPKI BLUES TARZINDA

Yavrucuğum, ağır ol,
dedim Bebeğime .
Olmaz, dedi, olamam,
Gitmeliyim!

*Belli bir miktar
Seyahat vardır
ertelenmiş bir düşte.*

Lulu Leonarda dedi ki,
İstiyorum şu elmas yüzüğü.
Leonard Lulu'ya dedi ki,
Alırsın elinin körünü!

*Belli bir miktar
yokluk,
ertelenmiş bir düşte.*

Babalık, babalık, babalık,
Tek istediğim sensin.
Senin olabilirim bebeğim
ama çoktan geçti aşk yıllarım.

*Bir miktar
iktidarsızlık,
ertelenmiş bir düşte.*

Üç kişi
bu yanda.
Ancak üçüncü
ben değilim, Tanrım!

*Muhtemelen
karışıklık olur
ertelenmiş bir düşte.*

İrmaktan ırmağa,
Kentin yukarısında, aşağısında,
Muhtemelen karışıklık olur
bir düş tekmelendikçe oradan oraya.

KALDIRIM YORUMU

ihmal etmez
Kimse düşleri
Demiştin, değil mi
Kentin oralarda?

*Etmez diye biliyorum.
Ama Harlem'den
Söz ediyorum!*

MEKTUP

Muhterem Anneciğim,

Ödeyince kirayı, alınca biraz yiyecek ve giyecek, kalmadı elde avuçta ama beş dolar gönderiyorum sana göstermek için değerini ne çok bildiğimi. Selam ediyor kız arkadaşım seninle bir gün tanışmayı umuyor. Anne, dibi delindi sanki göğün burada, başka bir şey olduğu da yok zaten, mektubumu bitiriyorum.

Her zamanki hürmetlerimle,
Minik oğlun,
Joe

ADA

İki ırmak arasında
Kuzeyinde parkın,
Kara ırmaklar gibi
Karadır caddeler.

Kara ve beyaz,
Altuni, kahverengi,
Çikolatalı krema,
Kent pastası.

*Düş içinde bir düş,
Ertelenmiş düşümüz.*

Günaydın, babalık!

Duyuyor musun?

varlık / şiir

Afrika ormanlarından köhne gemilerle
New Orleans limanına,
Georgia yollarına taşınan bir düşünle yüklü
Ertelenmiş Düş Kurgusu'ndaki dizeler.
Pamuk tarlalarının, Missisipi mavnalarının
sürekli ertelenen düşüyle.
Scott Fitzgerald, Norman Mailer romanlarının
içine işleyen, hiç bitmeyen
renkli "Amerikan Düşü"ne koşut,
belki de o düşün peşine takılmış,
gerçekleştirilmesi ondan da güç bir düş.
Her ertelenip durmuş bu siyah-beyaz düşün
Langston Hughes eliyle yapılmış
rengârenk bir kurgusu...